

Canoanele primului Sinod local de la Ancira (314)

Nume	DenumireExpl	Continut	Conexiuni
1 Anc.	PREOȚII CARE AU JERTFIT IDOLILOR	În privința presbiterilor care au jertfit idolilor și apoi iarăși s-au luptat în prigoane pentru credință, nu însă prin vreo prefăcătorie, ci cu adevărat, nici punând lucrurile la cale de mai înainte, nici lucrând cu intenție vicleană, nici înduplecând pe prigonitor ca să pară numai că s-au supus chinurilor, atrăgându-le pe acestea asupra lor numai la aparență și de formă; sinodul a hotărât ca aceștia să se împărtășească de cinste și de ședere; dar nu este iertat ca ei să aducă jertfă, sau să propovăduiască, sau în general să săvârșească ceva din slujbele ierarhicești.	62 ap.; 10 sin. I ec; 2, 3, 12 Anc; 10, 14 Petru Alex.
2 Anc.	DIACONII CARE AU JERTFIT IDOLILOR	Așijderea și diaconii care au jertfit idolilor, dar după aceea iarăși s-au luptat pentru credință, altcum să aibe cinste, dar să înceteze de la orice slujbă sfântă și de a aduce pâinea sau paharul sau de a propovădui. Dacă însă oarecare dintre episcopi vor băga de seamă la aceștia vreo râvnă sau umilința blândeții și ar voi să le dea ceva mai mult sau să-i ierte, dâșii au puterea să facă acest lucru.	62 ap.; 10, 12 sin. Iec; 102 Trul.; 1, 3, 5, 12 Anc; 10, 14 Petru Alex.; Vasila cel Mare; 4, 5 Grig. Nyssa
3 Anc.	CEI TARI ÎN CREDINȚĂ	Pe cei ce au fugit și au fost prinși, sau au fost trădați de ai lor, sau altfel au fost despuiți de averi, sau au suferit chinuri, sau în temniță s-au aruncat, și strigând că sunt creștini, și au fost sfâșiați, sau cu sila punându-li-se ceva lucru idolesc în mâini de către siluitori, sau de silă primind o oarecare mâncare de la idoli, însă mărturisind neîncetat că sunt creștini, și mâhnirea asupra celor ce li s-a întâmplat arătând-o pururea cu toată atitudinea și înfățișarea lor, și cu smerenia vieții, unii ca aceștia, fiind afară de păcat, să nu se oprească de la împărtășire; iar de s-au și oprit de către cineva din strictete prea mare, sau din nepriceperea unora, îndată să se primească. Aceasta este în vigoare deopotrivă și pentru cei din cler, și pentru ceilalți laici. S-a mai cercetat deodată și aceea dacă se pot înainta în treapta preoțească laicii care au căzut în urma aceleiași silnicii; deci s-a hotărât ca aceștia să se prohirisească (hirotonească) ca unii care nimic nu au păcătuit, dacă viețuirea lor de mai înainte s-ar afla dreaptă.	62 ap.; 10, 11, 12 sin. I ec; 4, 12 Ane; 2,10, 13, 14 Petru Alex.)
4 Anc.	CERTAREA CELOR SLABI ÎN CREDINȚĂ	În privința celor care prin constrângere au jertfit idolilor și pe lângă aceștia și în privința celor care au participat la ospetele de la idoli, toți aceia care, deși fiind seduși, au mers acolo cu înfățișare mai veselă și au îmbrăcat haină mai luxoasă și s-au împărtășit fără rezervă din ospățul pregătit, sinodul a hotărât ca un an să fie ascultători, și trei ani să se smerească, și doi ani să participe numai la rugăciune, și numai atunci să se apropie de ceea ce este desăvârșit.	62 ap.; 11 sin. I ec.; 5, 8, 9 Ane; 2 Laod.; 43 Cartag.; 2, 11 Neocez.; 73, 75, 81, 84 Vasile cel Mare; 2, 3 Petru al Alexandriei; 2 Grig. Nyssa

Nume	DenumireExpl	Continut	Conexiuni
5 Anc.	CERTAREA CELOR SLABI ÎN CREDINȚĂ	Iar cei ce au mers la ospețele idolilor cu haină jalnică și șezând la masă au mâncat, dar în toată vremea șederii au lăcrimat, dacă au împlinit timpul de trei ani al smeririi, să se primească în comuniune fără de împărtășanie; iar de nu au mâncat, numai doi ani smerindu-se, într-al treilea an să se primească în comuniune fără de împărtășanie, ca să ia cele desăvârșite în al patrulea an. Episcopii însă să aibă putere ca, cercetând felul întoarcerii lor, să-i trateze și mai blând sau să prelungească mai mult timpul de pocăință. Dar înainte de toate să li se cerceteze atât viața de mai înainte, cât și cea mai din urmă, și așa să se măsoare blândețea.	62 ap.; 11 sin. I ec; 4 Ane; 2 Laod.; 2, 11 Grig. Neocez.; 73, 81, 84 Vasile cel Mare; 2, 3 Petru al Alexandriei; 2 Grig. Nyssa
6 Anc.	CERTAREA CELOR SLABI ÎN CREDINȚĂ	În privința celor ce au cedat numai de amenințarea muncilor și a luării averilor, sau a exilării, și au jertfit idolilor și până în timpul de față nu sau pocăit, nici nu s-au întors, acum însă, timpul sinodului apropiindu-se și ajungând la hotărârea întoarcerii, sinodul a hotărât ca până la ziua cea mare să se umilească trei ani, și după alți doi să se primească în comuniune, fără de împărtășanie, și așa să vină la cele desăvârșite, încât întreg timpul de șase ani să-l îplinească. Iar dacă oarecare mai înainte de acest sinod s-au primit la pocăință, de la acel timp să li se socotească începutul celor șase ani de pocăință. Dacă însă s-ar întâmpla primejdie și așteptarea morții din boală, sau din altă oarecare pricină, aceștia să se primească după norma de față.	6 ap.; 11, 12, 13 sin. I ec.; 4, 5, 7, 8, 9 Anc; 2 Neocez.; 7 Cartag.; 2, 5 Grig. Nyssa
7 Anc.	CERTAREA CELOR SLABI ÎN CREDINȚĂ	În privința celor ce împreună s-au ospătat la serbarea păgânească, în locul hotărât pentru păgâni, ducând și mâncând însă acolo bucatele lor proprii, sinodul a hotărât ca, timp de doi ani, smerindu-se să se primească în comuniune; iar ori de trebuiește fiecare a se primi cu împărtășanie, episcopii au dreptul să judece, după cum ei au dreptul și de a cerceta cealaltă viață a fiecăruia.	62 ap.; 11 sin. I ec
8 Anc.	CERTAREA CELOR SLABI ÎN CREDINȚĂ	Iar cei ce a doua oară și a treia oară au jertfit idolilor de sila, patru ani să se smerească, iar doi ani să se primească în comuniune fără împărtășanie, apoi în al șaptelea an desăvârșit să se primească.	62 ap.; 11 sin. I ec; 4, 5, 9 Anc; 2 Laod; 43 Cartag.; 2,11 Grig. Neocez.; 73, 75, 81, 84 Vasile cel Mare; 2, 3 Petru Alex.; 2 Grig, Nyssa
9 Anc.	OSÂNDA VÂNZĂTORILOR DE FRAȚI	Iar toți aceia care nu numai ca s-au lepădat de la credință, ci s-au ridicat și împotriva și au siluit pe frați, și s-au făcut pricinuitori ai siluirii, aceștia trei ani să se primească la locul ascultării, iar în alți șase ani în cel al prosternării; și alt an să se primească în comuniune fără împărtășanie, ca zece ani împlinind să se împărtășească de cele desăvârșite; însă să se cerceteze atât viața lor din acest timp, cât și cealaltă.	62 ap.; 11 sin. I ec; 4, 5, 9 Anc; 2 Laod.; 43 Cartag.; 2, 11 Neocez.; 73, 75, 81, 84 Vasile cel Mare; 2, 3 Petru Alex.; 2 Grig. Nyssa

Nume	DenumireExpl	Continut	Conexiuni
10 Anc.	CĂSĂTORIA DUPĂ HIROTONIE	Toți cei ce sunt puși diaconi, dacă chiar la punerea lor au mărturisit și au zis că trebuie să se însoare, fiindcă nu pot rămâne așa, aceștia însurându-se după aceasta, să rămână în slujbă pentru că li s-a dat lor voie de către episcop. Dacă însă oarecare, tăcând și primindu-se la hirotonie cu condiția să rămână așa, dar după aceea s-au însurat, să înceteze din diaconie.	5, 26, 51 ap.; 14 sin. IV ec; 3, 6, 13, 21, 30 Trul.; 1 Neocez.; 16 Cartag.; 69 Vasile cel Mare
11 Anc.	RĂPIREA LOGODNICEI	Sinodul a hotărât ca fetele care s-au logodit și după aceea au fost răpite de alții să se dea înapoi celor ce mai întâi s-au logodit cu ele, chiar de ar fi suferit și silă de la aceia.	67 ap.; 27 sin. IV ec; 92, 98 TruL; 22, 25, 26, 30, 49, 69 Vasile cel Mare
12 Anc.	CATEHUMENII CĂZUȚI	Sinodul a hotărât ca cei ce au jertfit idolilor mai înainte de Botez, și după aceea s-au botezat, să se înainteze în treaptă, ca unii ce sunt spălați de păcat.	14 sin. I ec; 5 Neocez.; 5 Chirii Alex.
13 Anc.	HOREPISCOPII	Horepiscopitor nu le este iertat să hirotonească presbiteri sau diacon în altă eparhie, dar încă nici presbiteri pentru cetate, decât numai cu încuviințarea episcopului, dată prin scrisori.	8 sin. I ec; 14 sin. VII ec; 14 Neocez.; 8, 10 Antioh.; 57 Laod.; 89 Vasile cel Mare
14 Anc.	ÎNFRÂNAREA FĂȚARNICĂ	Presbiterii sau diaconii cei din cler, care se rețin de la cărnuri, sinodul a hotărât ca ei să se atingă de ele și apoi, așa de vor voi, să se înfrâneze de la ele; iar de nu vor vrea, și nici legumele ce sunt puse lângă cărnuri nu vor să le mănânce, și astfel de nu se vor supune canonului, să înceteze din treaptă.	51,53, 66 ap.; 2, 21 Gang.; 28, 86 Vasile cel Mare
15 Anc.	BUNURILE BISERICII	În privința lucrurilor aparținătoare Bisericii, pe care presbiterii, nefiind episcopi, le-au vândut, Biserica să le reclame înapoi. Și stă în chibzuință episcopului de se cuvine a lua prețul înapoi ori nu, fiindcă de multe ori venitul celor vândute le aduce mai mult decât prețul.	38, 39, 40, 41, 73 ap.; 22, 24, 25, 26 sin. IV ec; 33, 49 Trul; 11, 12, 13 sin., VII ec; 24, 25 Anioh.; 57 Laod.; 22, 33, 81 Cartag.; 2 Chiril Alex.; 10 Teofil Alex.

Nume	DenumireExpl	Continut	Conexiuni
16 Anc.	SODOMIA. CĂDEREA (AMESTECAREA) CU DOBITOACE (BESTIALITATEA)	Dintre cel care ati păcătuit sau păcătuiesc cu dobitoace, câți au păcătuit înainte de a fi de douăzeci de ani, prosternându-se cincisprezece ani, să se împărtășească de comuniunea rugăciunii, apoi, împlinind cinci ani în această comuniune, atunci să se atingă de cuminecătură. Dar să li se cerceteze și viața lor din timpul prosternării, și așa să dobândească blândețea. Iar dacă oarecare fără cumpăt a rămas în păcate, să se supună prosternării celei lungi. Iar cei ce au trecut peste vârsta aceasta și, având soții, au căzut în păcatul acesta, să se prosterneze 25 de ani, apoi să se împărtășească de comuniunea rugăciunii; după aceea, împlinind cinci ani în comuniunea rugăciunilor, să se împărtășească de cuminecătură. Iar dacă unii și femeii având și trecând de cincizeci de ani au păcătuit, numai la ieșirea din viață să primească împărtășanie.	17 Anc; 7, 63 Vasile cel Mare; 4 Grig. Nyssa
17 Anc.	SODOMIA (AMESTECAREA CU DOBITOACE))	Sfântul sinod a poruncit ca cei ce păcătuiesc cu dobitoace și sunt leproși, sau au fost leproși, aceștia să se roage cu iernaticii (cei ce stau în locul deschis din fața ușii Bisericii).	16 Anc; 7, 63 Vasile cel Mare; 4 Grig. Nyssa
18 Anc.	EPISCOPII NEPRIMIȚI ÎN EPARHII. COBORÂREA ÎN TREAPTĂ	Dacă unii care au fost puși episcopi, și nu s-au primit de eparhia pentru care au fost numiți, ar vrea să meargă în alte eparhii și să înlăture pe cei așezați acolo și să ațâțe împotriva acelora răzvrătire, aceia să se afurisească. Dacă însă ar vrea să rămână în parohia unde au fost mai înainte presbiteri, să nu fie lepădați din demnitate; iar dacă se vor ridica cu tulburare împotriva episcopilor așezați acolo, să li se ia lor și păstoria și să fie lepădați (să fie excluși din Biserică).	14, 36 ap.; 8 sin. I ec; 9 sin. III ec; 29 sin. IV ec; 37 Trul.; 17, 18 Antioh.; 17 sin. I-II; 1, 2, 3 Chiril Alex
19 Anc.	CĂDEREA DE LA FECIORIE. (FECIORIA)	Cel ce, făgăduind fecioria, violează votul, să se supună hotărârii pentru cei ce se căsătoresc a doua oară. Așijderea am oprit ca fecioarele să viețuiască împreună cu oarecare bărbați ca surori.	5, 26 ap.; 3 sin. I ec; 16 sin. IV ec; 5, 12, 13, 40, 44, 46, 47 Trul; 18, 22 sin. VII ec; 3, 4, 25, 38, 44, 70 Cartag.; 3, 4 sin. I-II; 6, 18, 19, 20, 60 Vasile cel Mare
20 Anc.	ADULTERUL	Dacă soția cuiva a comis adulter sau dacă cineva comite adulter, se cuvine ca acela la șapte ani să dobândească cele desăvârșite, potrivit treptelor care duc acolo.	48 ap.; 87, 93, 98 Trul; 102 Cartag.; 9, 21, 31, 35, 36, 46, 48, 58, 77, 80 Vasile cel Mare; 4 Grig. Nyssa

Nume	DenumireExpl	Continut	Conexiuni
21 Anc.	AVORTUL (LEPĂDAREA DE PRUNCI)	Pe femeile care sunt desfrânate și-și omoară fătul și se îndeletnicesc cu pregătirea mijloacelor de avort, hotărârea de mai înainte le-a oprit până la ieșirea din viața, și această hotărâre se ține îndeobște. Dar, găsind ceva spre a le trata mai blând, am hotărât ca vreme de 10 ani să împlinească în penitență, potrivit treptelor hotărâte.	91 Trul.; 2, 8 Vasile cel Mare
22 Anc.	UCIDEREA DE VOIE	În privința uciderilor de voie, vinovații să se smerească viața lor întreagă, iar de cele desăvârșite să se învrednicească numai la sfârșitul vieții.	8, 56 Vasile cel Mare; 5 Grig. Nyssa
23 Anc.	UCIDEREA FĂRĂ VOIE	În privința uciderilor fără voie, hotărârea de mai înainte poruncește ca cei vinovați să dobândească cele desăvârșite la anul al șaptelea, potrivit treptelor hotărâte; iar a doua hotărâre poruncește să împlinească vreme de cinci ani.	8, 11, 57 Vasile cel Mare; 5 Grig. Nyssa
24 Anc.	CREDINȚELE DEȘARTE ȘI VRĂJITORIA. (SUPERSTIȚIA ȘI MAGIA)	Prezicătorii și cei ce urmează moravurile păgânilor, ori introduc în casele lor pre oarecare spre aflarea farmecelor sau și pentru curăție, să cadă sub canonul penitenței de cinci ani, potrivit treptelor hotărâte, trei ani de prosternare și doi ani de rugăciune, fără împărțășanie.	61, 65 Trul.; 36 Laod.; 7, 65, 72, 81, 83 Vasile cel Mare; 3 Grig. Nyssa
25 Anc.	CĂDERE (PĂCĂTUIRE) CU SORA LOGODNICEI	În cazul când cineva, logodindu-se cu o fecioară, a necinstit mai înainte pe sora ei, încât a rămas și gravidă, și după aceea s-a cununat cu cea logodită, iar cea necinstită s-a sinucis, se poruncește ca complicități să se primească între cei ce stau împreună la rugăciune în biserică după 10 ani de pocăință, potrivit treptelor hotărâte.	54 Trul.; 2 Neocesz.; 78 Vasile cel Mare